

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. września 2019 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 10/I/19

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292), zwanej dalej „upp” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, w odniesieniu do stanowiska A przedstawionego we wniosku z dnia 8 sierpnia 2019 r. (data wpływu do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 13 sierpnia 2019 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów w trybie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292) w zakresie obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych w oparciu o ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.) Prezes Agencji Rezerw Materiałowych uznaje, iż **stanowisko Wnioskodawcy w zakresie ustalenia braku obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej z tytułu przywozu wskazanego we wniosku produktu naftowego nazwanego ciężkim olejem opalowym oznaczonego kodem CN 2710 19 62 jest prawidłowe.**

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

UZASADNIENIE

A, dalej „Wnioskodawca” lub „Spółka”, wystąpiła do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 8 sierpnia 2019 r., doręczonym w dniu 13 sierpnia 2019 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach w zakresie opłaty zapasowej, w trybie art. 34 ust.1 upp. wraz z pełnomocnictwem udzielonym przez osoby uprawnione do reprezentowania Spółki, zgodnie z zasadami wynikającymi z Krajowego Rejestru Sądowego, adwokatowi W i radcy prawnemu R do reprezentowania Spółki przed Prezesem Agencji rezerw Materiałowych w sprawie wydania interpretacji przepisów o zapasach na podstawie art. 34 ust. 1 upp. Każdy z pełnomocników został uprawniony do samodzielnego działania w imieniu Spółki. Pismem nr B Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wezwała Wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnego wniosku poprzez wniesienie opłaty za wniosek w wysokości 40 zł . W dniu 30 sierpnia 2019 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem „Opłata od wniosku o interpretację A.”

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny:

Wnioskodawca wykonuje w RP działalność gospodarczą polegającą na produkcji w składzie podatkowym wyrobów z wykorzystaniem m.in. olejów opałowych ciężkich zaklasyfikowanych do kodu CN 2710 19 62. Wskazane oleje opałowe ciężkie są wykorzystywane jako półprodukty do wyrobu końcowego produktu, który nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. Wnioskodawca wskazał, iż przedmiotowy olej opałowy ciężki każdorazowo posiada następujące parametry fizykochemiczne:

- 1) gęstość zawsze niższą niż 0,9 kg/l;
- 2) lepkość kinematyczną zawsze niższą niż 10 cSt w temperaturze 80°C;
- 3) zawartość siarki poniżej 1%.

Wnioskodawca dokonuje przywozu na terytorium RP, nabytych w innych krajach UE półproduktów do składu podatkowego, gdzie wykorzystywane są do produkcji preparatów niebędących paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach. Na prowadzenie działalności gospodarczej w tym zakresie nie jest wymagana koncesja na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą oraz koncesja na obrót paliwami ciekłymi w Polsce z uwagi na fakt, że wskazane powyżej oleje opałowe ciężkie nie stanowią paliw ciekłych w rozumieniu przepisów ustawy Prawo energetyczne i na żadnym etapie prowadzonej działalności nie występuje obrót przedmiotowym

olejem opałowym ciężkim na terytorium RP (Wnioskodawca nie sprzedaje oleju opałowego ciężkiego na terenie RP, lecz zużywa go do produkcji innych wyrobów niebędących paliwami i dokonuje dostaw tych wyrobów do odbiorców na terenie innych krajów).

W związku z opisanym powyżej zaistniałym stanem faktycznym Wnioskodawca wskazał następujące zagadnienie prawne będące przedmiotem wniosku:

W tak zakreślonym opisie zaistniałego stanu faktycznego Wnioskodawca wnosi o udzielenie pisemnej interpretacji na następujące zapytanie:

1. Czy olej opałowy ciężki o kodzie CN 2710 19 62 każdorazowo posiadający następujące parametry fizykochemiczne:

- 1) gęstość zawsze niższą niż 0,9 kg/l;
- 2) lepkość kinematyczną zawsze niższą niż 10 cSt w temperaturze 80°C;
- 3) zawartość siarki poniżej 1%

spełnia definicję oleju opałowego ciężkiego określoną w art. 2 pkt 2 lit. n ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.)?

2. Czy Wnioskodawca sprowadzając taki opałowy ciężki, o właściwościach wskazanych powyżej będzie zobowiązany do uiszczania z tego tytułu opłaty zapasowej?

Stanowisko Wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem

Wnioskodawca w swoim stanowisku wskazuje na nadane regulacjami ustawy Prawo przedsiębiorców uprawnienie do złożenia wniosku o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia danin publicznych, jak również dokonuje wyjaśnienia pojęcia daniny na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869, z późn. zm.). W dalszej części swojego stanowiska Wnioskodawca przywołuje treść norm prawnych regulujących obowiązki Przedsiębiorców w obszarze zapasów obowiązkowych oraz opłaty zapasowej.

Wnioskodawca podnosi, iż dla powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej konieczne jest wystąpienie szeregu przesłanek określonych w ustawie oraz przepisach wykonawczych.

Wskazuje dalej, iż zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 pkt 2 lit. f-n wynika natomiast, iż paliwami są gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe – określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). Definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 odwołują się do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich możliwego zastosowania.

Wnioskodawca podnosi, że z art. 2 pkt 2 lit. n ustawy o zapasach, w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r., str. 1, z późn. zm., dalej: „rozporządzenie nr 1099/2008”) wynika, że ciężkie oleje opałowe to wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania) o lepkości kinematycznej powyżej 10cSt w temperaturze 80°C i temperaturze zapłonu zawsze powyżej 50°C, a gęstości zawsze wyższej niż 0,9 kg/l, w tym ciężkie oleje opałowe o niskiej zawartości siarki – poniżej 1%.

Spółka wyjaśniła, że wykonuje w Polsce działalność gospodarczą polegającą na produkcji w składzie podatkowym wyrobów z wykorzystaniem m.in. olejów opałowych ciężkich zakwalifikowanych do kodów CN 2710 19 62, który każdorazowo posiada następujące parametry fizykochemiczne: gęstość zawsze niższa niż 0,9 kg/l, lepkość kinetyczna zawsze niższa niż 10 cST w temperaturze 80°C i zawartości siarki poniżej. Wnioskodawca wskazał również, że destylacja przedmiotowego ciężkiego oleju opałowego nie przebiega w temperaturze od 180°C - 380°C, a także nie przebiega w temperaturze od 380°C - 540°C. Temperatura destylowania przedmiotowego oleju opałowego ciężkiego nie mieści się w zakresie 150°C - 300°C. Wnioskodawca podkreślił również, że olej opałowy ciężki nie może być wykorzystywany: do dalszego przetwarzania z wyjątkiem mieszania, jako

surowiec dla przemysłu petrochemicznego lub do produkcji benzyny poprzez reforming lub izomeryzacje w rafinerii, jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, do tłokowych silników lotniczych, w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych, do zmniejszania tarcia pomiędzy powierzchniami nośnymi oraz do budowy dróg i krycia dachów. Ponadto przedmiotowy olej opałowy ciężki nie może zostać uznany za koks naftowy, parafiny, asfalt, kondensat gazu ziemnego (NGL), gaz rafineryjny nieskroplony, etan i gaz płynny (LPG).

W ocenie Wnioskodawcy, w przypadku przywozu przez nią do RP półproduktów zaklasyfikowanych do kodu CN 2710 19 62 – oleje opałowe ciężkie i wykorzystywanych do produkcji wyrobów nie będących paliwami nie wystąpi po jej stronie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej ze względu na fakt, iż półprodukty te nie posiadają parametrów fizykochemicznych określonych w załączniku B rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii i w konsekwencji nie stanowią paliwa w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o zapasach. Tym samym Spółka nie spełnia również definicji handlowca ponieważ nie wykonuje działalności gospodarczej, w zakresie przywozu paliw.

Wnioskodawca podkreślił również, że w stosunku do podobnych wyrobów Prezes Agencji Rezerw Materiałowych w decyzji nr BPI-5/I/19 z dnia 19 czerwca 2019 r. potwierdził zasadność stanowiska Spółki wskazując, że aby dany produkt mógł zostać uznany za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach, musi spełniać przesłanki przewidziane dla danego rodzaju paliwa określone w rozporządzeniu nr 1099/2008, a w przypadku gdy ich nie spełnia nie może zostać uznany za paliwo i w efekcie stanowić podstawy do naliczenia opłaty zapasowej. Podobne stanowisko było zdaniem Wnioskodawcy wyrażane również w innych rozstrzygnięciach wydawanych przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych innym podmiotom stosującym w swojej działalności wyroby ropopochodne do celów innych niż napędowe i opałowe.

Wnioskodawca stoi zatem na stanowisku, że we wskazanym schemacie prowadzonej działalności nie jest zobowiązany do wnoszenia opłaty zapasowej z tytułu nabycia i przywozu opisanego wyżej półproduktu oleju opałowego ciężkiego zaklasyfikowanego do kodu CN 2710 19 62, bowiem nie spełnia on definicji handlowca, a także producenta określonych w ustawie o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292) Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.). organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

Przywóz realizowany jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i rozumiany jest jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy

o podatku akcyzowym. Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu, a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty nie są paliwa, lecz działalność w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Opłata zapasowa obciąża jedynie podmioty, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, a jej wysokość zależy od zakresu tej działalności.

Poprzez paliwa, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe, określone są w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008.

W obecnym stanie prawnym paliwa określone w art. 2 ust. 1 pkt. 2 lit. f-m ustawy o zapasach zostały zdefiniowane jako:

3.4.10. GAZ PŁYNNY (LPG) - LPG (skroplony gaz ropopochodny) to lekkie węglowodory parafinowe uzyskane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Składają się one głównie z propanu (C₃H₈) i butanu (C₄H₁₀) lub połączenia tych dwóch związków. Mogą również zawierać propylen, butylen, izopropylen i izobutylen. Gazy LPG są zwykle skraplane pod ciśnieniem w celach transportu i magazynowania.

3.4.12. BENZYNA SILNIKOWA - Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35-215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki

zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna.

3.4.12.1. Biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) - Biobenzyna, która została zmieszana z benzyną silnikową.

3.4.12.2. Benzyna inna niż biobenzyna -Pozostała część benzyny silnikowej - benzyna silnikowa z wyłączeniem biobenzyny mieszanej (jest nią głównie benzyna silnikowa pochodzenia kopalnego).

3.4.13. BENZYNA LOTNICZA - Benzyna przeznaczona specjalnie do tłokowych silników lotniczych, której liczba oktanowa została odpowiednio dostosowana do silnika, z temperaturą krzepnięcia wynoszącą - 60 °C i przedziałem temperatur destylacji wynoszącym zwykle 30-180 °C.

3.4.14. PALIWO TYPU BENZYNOWEGO DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH (PALIWO LOTNICZE DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH NA BAZIE NAFTY LUB JP4) - Pozycja ta obejmuje wszystkie lekkie oleje węglowodorowe używane w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 100-250 °C. Otrzymuje się je przez mieszanie naft i benzyny lub benzyn ciężkich w taki sposób, aby zawartość związków aromatycznych nie przekroczyła 25 % objętości, a prężność pary mieściła się w zakresie 13,7-20,6 kPa.

3.4.15. PALIWO TYPU NAFTY DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH -

Produkt destylacji wykorzystywany w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych. Pod względem temperatury destylacji (150-300 °C, zwykle nie więcej niż 250 °C) i temperatury zapłonu ma takie same właściwości jak nafta. Ponadto ma ono szczególne cechy (np. temperaturę krzepnięcia) ustalone przez Zrzeszenie Międzynarodowego Transportu Lotniczego. Obejmuje domieszki do nafty. Paliwo typu nafty do silników odrzutowych jest zbiorem produktów, do którego należą mieszane biopaliwo odrzutowe (biopaliwo odrzutowe w paliwie typu nafty do silników odrzutowych) oraz niebiosyntetyczna nafta lotnicza.

3.4.15.1. Mieszane biopaliwo odrzutowe (biopaliwo odrzutowe w paliwie typu nafty do silników odrzutowych) Biopaliwo odrzutowe, które zostało zmieszane z paliwem typu nafty do silników odrzutowych.

3.4.15.2. Nie-biosyntetyczna nafta lotnicza - Pozostała część paliwa typu nafty do silników odrzutowych - paliwo typu nafty do silników odrzutowych z wyłączeniem mieszanego biopaliwa odrzutowego (jest nią zwykle paliwo typu nafty do silników odrzutowych pochodzenia kopalnego).

3.4.16. INNE RODZAJE NAFTY - Rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany w sektorach innych niż transport lotniczy. Temperatura destylowania mieści się w zakresie 150-300 °C.

3.4.17. OLEJE NAPĘDOWE, W TTM LEKKIE OLEJE OPAŁOWE (DESTYLOWANE OLEJE OPAŁOWE) - Olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180-380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach: olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści się w granicach 380-540 °C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.

3.4.17.1. Biodiesle mieszane (biodiesle w oleju napędowym) - Biodiesle, które zostały zmieszane z olejem napędowym.

3.4.17.2. Paliwa inne niż biodiesle - Pozostała część oleju napędowego - olej napędowy z wyłączeniem biodiesli mieszanych (jest nią głównie olej napędowy pochodzenia kopalnego).

3.4.18. OLEJ OPAŁOWY (CIĘŻKI OLEJ OPAŁOWY) - Wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania). Lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80 °C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50 °C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należą olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki.

3.4.18.1. Olej opałowy o niskiej zawartości siarki (LSFO) - Olej opałowy o zawartości siarki poniżej 1 %.

3.4.18.2. Olej opałowy o wysokiej zawartości siarki (HSFO) - Olej opałowy o zawartości siarki wynoszącej 1 % lub więcej.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia zapasów obowiązkowych stanowią m.in. ciężkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2710 19 62, natomiast z przepisu § 6 pkt 9 ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią ciężkie oleje opałowe oznaczone m.in. kodem CN 2710 19 62.

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstituuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z definicją legalną, określoną w ustawie o zapasach, przywozem jest import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Nabyciem wewnątrzspółnotowym, w myśl art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Niezależnie jednak od powyższego należy jednoznacznie stwierdzić, że definicja legalna paliw w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach nie odwołuje

się do kodów CN, o których mowa w rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw. Paliwem jest jeden ze wskazanych w przepisie art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f – m produktów, określonych w załączniku A rozdziale 3 rozporządzenia nr 1099/2008. Definicja legalna paliwa nie odwołuje się do przepisów unijnych o Nomenklaturze Scalonej, dlatego nie należy jej utożsamiać z wykazem zawartym w rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw ani o ten wykaz poszerzać. Jak wywodzi w swoim wniosku Wnioskodawca, aby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej, musi zostać spełniony szereg przesłanek, których zaistnienie powinno zostać kolejno wykazane. Jedną z nich jest ustalenie, czy dochodzi do przywozu lub produkcji paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

We wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Wnioskodawca wskazał, iż w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej polegającej na produkcji w składzie podatkowym wyrobu, który nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach wykorzystuje nabywane wewnątrzspółnotowo oleje opałowe ciężkie zaklasyfikowane do kodu CN 2710 19 62. Sprowadzany olej opałowy ciężki o kodzie CN 2710 19 62, posiada każdorazowo następujące parametry fizykochemiczne: gęstość zawsze niższa niż 0,9 kg/l, lepkość kinetyczna zawsze niższa niż 10 cST w temperaturze 80°C i zawartości siarki poniżej 1%. Zgodnie z ww. Rozporządzeniem, oleje opałowe ciężkie to wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania), których lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80 °C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50 °C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l, jak też olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należą olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki. W ocenie Organu produkt, którego gęstość zawsze jest niższa niż 0,9 kg/l i lepkość kinetyczna zawsze jest niższa niż 10 cST w temperaturze 80°C, nie spełnia definicji oleju opałowego ciężkiego określonego w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit.m ustawy o zapasach w zw. z załącznikiem A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008.

Kierując się przedstawionymi przez Wnioskodawcę właściwościami fizykochemicznymi produktu będącego przedmiotem sprawy stwierdzić należy, że dany produkt, pomimo objęcia kodem CN dla określonej kategorii paliw, nie posiada jednocześnie właściwości przewidzianych dla tej konkretnej kategorii

stosownie do definicji ujętej w ustawie o zapasach. Obowiązkiem Organu zatem jest ustalenie, czy rzeczywiście przywóz produktu o określonych właściwościach skutkować będzie koniecznością uiszczenia opłaty zapasowej stosownie do ustawy o zapasach. Skoro bowiem właściwości produktu sklasyfikowanego dla celów Nomenklatury Scalonej do danej kategorii nie odpowiadają tej kategorii w ramach definicji przewidzianej dla danego produktu w ustawie o zapasach, w pierwszej kolejności należy zweryfikować, czy produkt ten w ogóle jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach, a jeżeli tak, to którym.

Dokonując oceny czy dany produkt naftowy jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach czy też nie jest, nie można ograniczać się jedynie do porównania wybranych parametrów fizykochemicznych danego produktu z jedną kategorią paliwa zdefiniowaną w załączniku A rozdziału 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii. Oceniając dany produkt należy dokonać kompleksowego porównania jego właściwości fizykochemicznych ze wszystkimi definicjami przedstawionymi w rozporządzeniu nr 1099/2008, określającymi paliwa wyszczególnione w art. 2 ust.1 pkt 2 lit. f-m ustawy o zapasach i dopiero gdy parametry fizykochemiczne tego produktu nie będą się mieściły w definicjach określonych dla poszczególnych kategorii paliw, produkcja lub przywóz tego produktu nie będzie rodzić obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej.

Dlatego też Organ przy kwalifikowaniu danego produktu do paliw objętych obowiązkiem uiszczenia opłaty zapasowej przeanalizował również pozostałe właściwości fizykochemiczne sprowadzanego przez Wnioskodawcę produktu pod kątem spełniania przez ten produkt wymagań określonych w załączniku A rozdziału 3 rozporządzenia nr 1099/2008.

Wnioskodawca wskazał, że destylacja przedmiotowego produktu nie przebiega w temperaturze od 180°C - 380°C, a także nie przebiega w temperaturze od 380°C - 540°C. Temperatura destylowania przedmiotowego produktu nie mieści się również w zakresie 150°C - 300°C. Wnioskodawca podkreślił również, że przedmiotowy produkt nie może być wykorzystywany: do dalszego przetwarzania z wyjątkiem mieszania, jako surowiec dla przemysłu petrochemicznego lub do produkcji benzyny poprzez reforming lub izomeryzacje w rafinerii, jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, do tłokowych silników lotniczych, w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych, do zmniejszania

tarcia pomiędzy powierzchniami nośnymi oraz do budowy dróg i krycia dachów. Ponadto przedmiotowy olej opałowy ciężki nie może zostać uznany za koks naftowy, parafiny, asfalt, kondensat gazu ziemnego (NGL), gaz rafineryjny nieskroplony, etan i gaz płynny (LPG).

Uwzględniając skład fizykochemiczny przedmiotowego produktu, zaklasyfikowanego do kodu CN 2710 19 62, przedstawione we wniosku należy stwierdzić, że jego zakres destylacji wykracza poza parametry definiujące poszczególne paliwa zgodnie z załącznikiem A rozdziału 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii. W związku z powyższym ten produkt naftowy, nie wypełnia definicji paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

Mając na uwadze powyższe Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że nabywany przez Wnioskodawcę produkt zaklasyfikowany do kodu CN 2710 19 62 nie jest ciężkim olejem opałowym w rozumieniu definicji legalnej określonej w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008 i w konsekwencji nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. Odnosząc się do zapytania Wnioskodawcy, czy w związku z nabyciem i przywozem przedmiotowego produktu zaklasyfikowanego do oleju opałowego ciężkiego o kodzie CN 271019 62, będzie powstawał obowiązek uiszczania opłaty zapasowej, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zgadza się ze stanowiskiem Wnioskodawcy, że w tak wskazanym schemacie prowadzonej przez Przedsiębiorcę działalności Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do wnoszenia opłaty zapasowej z tytułu nabycia i przywozu produktu posiadającego dokładnie opisane powyżej właściwości fizykochemiczne oznaczonego kodem CN 2710 19 62.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.